

Pro Tajemství Bible zpracoval tým překladatelů pod vedením Ladislava Hodače.

Matouš 23:23-28 ²³“Běda vám, učitelé Zákona a farizeové, pokrytci, protože dáváte desátky z máty, kopru a kmínu, ale zanedbali jste závažnější věci Zákona: právo, milosrdenství a věrnost. Toto bylo třeba udělat a tamto zanedbávat. ²⁴Slepí vůdcové! Cedíte komára, ale velblouda polykáte.”

²⁵“Běda vám, učitelé Zákona a farizeové, pokrytci, protože čistíte číše a mýsy zevnějšku, ale uvnitř jsou plné chamtivosti a nezdrženlivosti. ²⁶Slepý farizeji! Napřed vyčisti vnitřek číše [a mýsy], aby se stal čistým i jejich zevnějšek.”

²⁷“Běda vám, učitelé Zákona a farizeové, pokrytci, protože se podobáte obíleným hrobům [Protože ten, kdo vstoupil na hrob, se stal “nečistým” (Nu 19,16), hroby se bílily, aby byly snadno vidět, zvl. v noci.], které se zvenčí zdají pěkné, ale uvnitř jsou plné kostí mrtvých a veškeré nečistoty. ²⁸Tak i vy se navenek zdáte lidem spravedliví, ale uvnitř jste plni pokrytectví a bezzákonnosti [nepravosti].”

It was not the absence of external honor and riches and glory that caused the Jews to reject Jesus. The Sun of Righteousness, shining amid the moral darkness in such distinct rays, revealed the contrast between sin and holiness, purity and defilement, and such light was not welcome to them. Christ was not such a one as themselves. The Jews could have borne the disappointment of their hopes better than they could bear the righteous denunciation of their sins. In parables, Christ laid bare their professed sanctity. He compared them to whited sepulchers, deceiving the people by their pretensions to purity. RH July 12, 1898, par. 6

RH – časopis Review and Herald, 12. července 1898, odst. 6 Židé Ježíše neodmítly proto, že postrádal vnější pocty, bohatství a slávu. Slunce Spravedlnosti, zářící tak jasnými paprsky uprostřed morální temnoty, odhalovalo kontrast mezi hříchem a svatostí, čistotou a poskvrnou. Takové světlo pro ně nebylo vítané. Kristus nebyl jako oni. Židé dokázali lépe unést zklamání svých nadějí než spravedlivé odsouzení svých hříchů. Kristus v podobenstvích obnažil jimi vyznávanou svatost. Přirovnal je k obíleným hrobům, které klamou lidi svým předstíráním čistoty.

As one invested with the authority of heaven, He looked unflinchingly upon His adversaries, who had rejected and despised His teachings, and who thirsted for His life. They had assailed Him in great numbers, but their schemes to ensnare and condemn Him had been in vain. Challenge after challenge He had met, presenting the pure, bright truth in contrast to the darkness and errors of the priests and Pharisees. He had set before these leaders their real condition, and the retribution sure to follow persistence in their evil deeds. The warning had been faithfully given. Yet another work remained for Christ to do. DA 610.1

DA – Touha věků 610.1 Obdařený nebeskou mocí upřeně hleděl na své protivníky, kteří odmítali Jeho učení, pohrdali Jím a usilovali Mu o život. Mnohokrát Jej napadli, ale jejich plány vlákat Ho do pasti a odsoudit vždy ztroskotaly. Ježíš odrážel jeden útok za druhým. Proti zaslepenosti a bludům farizeů a kněží stavěl čistou a jasnou pravdu. Ukázal těmto vůdcům jejich skutečný stav a varoval je před odplatou, která je stihne, pokud se neodvrátí od svých zlých skutků. Měl však před sebou ještě jeden úkol. (srv. TV 388.2)

In the parables which Christ had spoken, it was His purpose both to warn the rulers and to instruct the people who were willing to be taught. But there was need to speak yet more plainly. Through their reverence for tradition and their blind faith in a corrupt priesthood, the people were enslaved. These chains Christ must break. The character of the priests, rulers, and Pharisees must be more fully exposed. DA 611.2

DA – Touha věků 611.2 Kristus vyprávěl svá podobenství jednak proto, aby varoval vůdce židovského národa, a také proto, aby je slyšel lid, který byl ochoten nechat se poučit. Bylo však třeba promluvit ještě jasněji. Lidé byli v zajetí úcty k tradicím a slepé víry ve zkažené kněze. Kristus musel tato pouta rozlomit. Musel odhalit skutečnou povahu kněží, vůdců a farizeů. (srv. TV 388.4)

Matouš 23:13-15 ¹³“Běda vám, učitelé Zákona a farizeové, pokrytci, protože zavíráte království Nebes před lidmi; sami totiž nevstupujete, a těm, kdo by chtěli vstoupit, vstoupit nedovolujete. ¹⁴[Běda vám, učitelé Zákona a farizeové, pokrytci, protože vyjídáte domy vdov a okázale dlouho se modlíte; proto vezmete těžší odsouzení.]” ¹⁵“Běda vám, učitelé Zákona a farizeové, pokrytci, protože obcházíte moře i souš, abyste získali jednoho proselytu; a když se jím stane, děláte z něho syna Gehenny, dvakrát horšího, než jste sami.”

Lukáš 11:52 Běda vám zákoníkům, protože jste vzali klíč poznání; sami jste nevešli, a těm, kteří chtěli vstoupit, jste v tom zabránili.”

By perverting the Scriptures, the priests and lawyers blinded the minds of those who would otherwise have received a knowledge of Christ's kingdom, and that inward, divine life which is essential to true holiness. DA 614.1

DA – Touha věků 614.1 Kněží a zákoníci překrucovali Písmo a zatemňovali mysl lidí, kteří by jinak byli obeznámeni s Kristovým královstvím a získali by poznání o vnitřním duchovním životě, jenž je základem skutečné svatosti. (srv. TV 390.4)

God's ministers must have the truth in their hearts in order to successfully present it to others. They must be sanctified by the truths they preach or they will be only stumbling blocks to sinners. Those who are called of God to minister in holy things are called to be pure in heart and holy in life. “Be ye clean, that bear the vessels of the Lord.” If God pronounces a woe upon those who are called to preach the truth and refuse to obey, a heavier woe rests upon those who take upon them this sacred work without clean hands and pure hearts. As there are woes for those who preach the truth while they are unsanctified in heart and life, so there are woes for those who receive and maintain the unsanctified in the position which they cannot fill. If the Spirit of God has not sanctified and made pure and clean the hands and heart of those who minister in sacred things, they will speak according to their own imperfect, deficient experience, and their counsels will lead astray from God those who look to them and trust in their judgment and experience. May God help ministers to heed the exhortation of Paul to the Corinthians: “Examine yourselves, whether ye be in the faith; prove your own selves. Know ye not your own selves, how that Jesus Christ is in you, except ye be reprobates?” 2T 552.1

2T – Svědectví pro církev, 2. svazek 552.1 Aby mohli Boží služebníci úspěšně předkládat pravdu druhým, musí ji mít v srdci. Pravdami, které hlásají, musí být posvěceni, jinak budou hříšníkem jen

překážkou. Lidé povolání Bohem ke kazatelské službě jsou povoláni k tomu, aby měli čisté srdce a vedli svatý život. **Izaiáš 52:11** "Očistěte se, kdo nosíte Hospodinovy nádoby." Jestliže Bůh vyslovuje varování nad těmi, kdo jsou povoláni kázat pravdu a odmítají poslušnost, ještě větší varování spočívá na lidech, kteří na sebe toto svaté dílo berou, aniž by měli čisté ruce a srdce. Jako varuje ty, kdo kážou pravdu a přitom nemají posvěcené srdce a život, stejně tak varuje i ty, kteří přijímají a drží neposvěcené kazatele na pozici, kterou nemohou zastávat. Pokud Duch svatý neposvětil a neočistil ruce a srdce služebníků v kazatelské službě, budou mluvit podle svých vlastních nedokonalých, nedostačujících zkušeností. Jejich rady odvedou od Boha ty, kdo k nim vzhlíží a důvěřují jejich úsudku a zkušenosti. Kéž Bůh kazatelům pomůže, aby dbali na Pavlovo napomenutí Korintánům: **2. Korintským 13:5** "Sami sebe zkoušejte, jestli ve víře, sami sebe zkoumejte. Či nepoznáváte sami na sobě, že Ježíš Kristus [je] ve vás? Ledaže byste byli neosvědčení."

The fact that Jesus spoke the truth, and that with certainty, was why He was not received by the Jewish leaders. It was the truth that offended these self-righteous men. The truth exposed the fallacy of error; it condemned their teaching and practice, and it was unwelcome. They would rather close their eyes to the truth than humble themselves to confess that they had been in error. DA 467.3

DA – Touha věků 467.3 Ježíš mluvil pravdu s naprostou jistotou. Proto Jej židovští vůdcové nepřijali. Pravda tyto samospravedlivé muže urážela. Odhalovala totiž podstatu bludu, odsuzovala jejich učení i jednání, a proto pro ně nebyla vítaná. Raději zavírali oči před pravdou, než aby s pokorou přiznali svůj omyl. (srv. TV 299.4)

Lukáš 20:45-47 ⁴⁵Když všechen lid poslouchal, řekl [svým] učedníkům: ⁴⁶"Mějte se na pozoru před učiteli Zákona, kteří se chtějí procházet v dlouhých rízách, mají rádi pozdravy na tržištích, přední sedadla v synagogách a přední místa na hostinách. ⁴⁷Vyjíždají domy vdov a okázale [předstíraně] se dlouho modlí; ti dostanou větší trest."

Christ unsparingly condemned abuses, but He was careful not to lessen obligation. He rebuked the selfishness that extorted and misapplied the widow's gifts. At the same time He commended the widow who brought her offering for God's treasury. Man's abuse of the gift could not turn God's blessing from the giver. DA 614.3

DA – Touha věků 614.3 Kristus nekompromisně odsuzoval zneužívání, zároveň však velmi pečlivě dbal na to, aby nesnižoval povinnosti člověka. Odsuzoval sobecké vydírání vdov a zneužívání jejich darů. Zároveň však ocenil vdovu, která přinesla svůj příspěvek do Boží pokladnice. Nic Bohu nemůže zabránit v tom, aby žehnal dárcům i tehdy, když jejich dary jiní zneužívají. (srv. TV 390.7)

Jeremiáš 23:1-2 ¹Běda pastýřům [vládcům], kteří hubí a rozptylují ovce mé pastvy, je Hospodinův výrok. ²Proto takto praví Hospodin, Bůh Izraele, o pastýřích, kteří pasou můj lid: Vy jste rozptýlili mé ovce, rozehnali je a nestarali se o ně. Hle, postarám se o [navštívím trestem] vás za vaše zvrácené činy, je Hospodinův výrok.